

Utorak, 01.03.2011.g.

Odlazak u Tabor, na duhovnu obnovu kod patera Linića, planirao sam još u zatvoru, prije godinu dana. Htio sam, imao sam neku potrebu, da odem tamo i da nastavim svoj duhovni rast. Kako nisam bio na takvim duhovnim obnovama nisam imao poimanja kako to izgleda. U međuvremenu, bio sam na duhovnoj obnovi karizmatika Josipa Lončara, osnivača i voditelja udruge za promicanje duhovnih vrednota

KRISTOFORI

i urednika prekrasnog mjesečnika

BOOK, kojega možete kupiti u skoro svakom kiosku. On i njegovi suradnici održavaju seminare duhovne obnove svake zadnje subote u mjesecu, u 18.00 sati, u sportskoj dvorani Jelenovac u Zagrebu. To sve skupa traje 3-4 sata. Bilo mi je to prvo takvo iskustvo i bilo je lijepo.

Onda sam bio u rujnu u Zagrebu na duhovnoj obnovi patera Linića koji nastoji svake godine održati veliku duhovnu obnovu u trajanju od tri dana za sve zainteresirane u "Ledenj dvorani" u Zagrebu. Bio sam samo zadnji dan ali i to mi je bilo dovoljno da doživim prekrasno duhovno iskustvo.

To su zapravo bile moje stanice duhovnog rasta gdje sam na svakoj nešto naučio, učvrstio svoju vjeru i dobio od Gospodina teme za razmišljanje i daljnji duhovni rast. To svakome preporučam koji želi duhovno rasti a kamoli da ima neku konkretnu životnu ili duhovnu potrebu.

Tako me privlačio i odlazak u Tabor. Kada sam se pripremao za odlazak u Tabor mislio sam da ću ostati tri dana, od četvrtka do subote. U subotu mi je trebao doći jedan prijatelj iz Dalmacije u posjetu i na jedno noćenje. Rijetko mi dolazi pa se onda uvijek malo podružimo kada dođe i dobro ispričamo. Mislio sam da će mi ta tri dana biti dovoljna i da doživim susret s Gospodinom i da budem podrška svojem prijatelju koji je u Tabor došao u velikoj potrebi, pa onda kući.

Ja nisam imao takvu potrebu kao on no, nekako sam osjećao da i ja imam razloga doći tamo i da ću tamo nastaviti svoj rast u vjeri i duhovnosti. Na neki način koji je Gospodin već odredio za mene.

I brzo sam to uvidio. Neki ljudi su me zvali na mobitel a ja sam im, kroz razgovor, rekao gdje sam i što radim. I bilo mi je drago što su svi oni na kratko otvorili svoj srca i pokazali veliku, prema njihovom sadašnjem duhovnom stanju, zainteresiranost za patera Linića i njegovu duhovnu obnovu.

I SVI SU KAZALI DA BI HTJELI MALO O TOME RAZGOVARATI KADA SE VRATIM. BOGU HVALA.

Tako sam ja nekako u petak u jutro osjetio potrebu da ostanem do nedjelje, do kraja duhovne obnove. I u pauzi odmah nazovem onog svojeg prijatelja iz Dalmacije i kažem mu da neću u subotu biti doma jer se nalazim u Taboru i da bih, i radi sebe i radi svojeg prijatelja koji je bi tamo sa mnom, ostao do nedjelje a da ćemo se mi vidjeti drugi puta. To nije trebao biti problem jer je on tu imao i drugih prijatelja i suprugine rodbine. Mislio sam da se on u nedjelju vraća u Dalmaciju. Kad on kaže da se onda možemo vidjeti u nedjelju jer će on za Dalmaciju u ponedjeljak. BOGU HVALA NA POMOĆI.

Pa onda nazovem suprugu i kažem joj da ću ostati do nedjelje u Taboru. I čujem po njezinom glasu da je htjela da se vratim u subotu. Vjerojatno zato jer su taj vikend bila i djeca doma, bila bi na okupu cijela obitelj što se rijetko događa zbog njihovih različitih fakultetskih obaveza.

Ta tuga u njezinom glasu mi je još nekako ostala u glavi kada se sjetim da sam obećao dragoj zvonarki Štefici da ću doći u nedjelju u jutro na misu kako bi obavio dio čitanja koja se čitaju na

misi. Oni su sa mnom računali.

I onda mi dođe u misli misao da bi meni bilo jako lijepo kada bi ostao s Gospodinom u Taboru do nedjelje, ali da mi je On dao, zajedno s darovima, i odgovornosti I DA ON OČEKUJE DA IH
JA
IZVRŠIM
I
DA
TAKO
VRŠIM
VOLJU
NJEGOVU
I
SVJEDOČIM
ZA
NJEGA.

O, HVALA TI GOSPODINE ŠTO SI MI DAO TO SPOZNATI!!

Nije moje samo biti s Gospodinom. Nije to Njegova volja za mene. Da je, već bi me odavno pozvao da budem samo Njegov. No, dao mi je suprugu koju volim i S KOJOM ME JE, PUTEM CRKVENOG
BRAKA,
ZDRUŽIO
DA BUDEMO
JEDNO
TIJELO.
A ako smo mi jedno tijelo po Njegovoj volji onda ja ne mogu biti na jednom mjestu a ona na drugom. Može i to ali sve ima svoju mjeru. Kako kaže naš stari svećenik, dragi don Frane, NIJEDNA

NEUMJERENOST

NIJE

DOBRA

PA

NI

U

VJERI.

Gospodin mi je dao obitelj, suprugu i djecu, dao mi je i ostalu rodbinu, prijatelje, susjede. TU

ON

ŽELI

DA

JA

NJEGA

SVJEDOČIM,

DA

NJEMU

SLUŽIM,

TU

ON

ŽELI

DA

JA

VRŠIM

NJEGOVU

VOLJU.

I ponovno sam zvao suprugu. Nije se javljala, zvala je poslije. Pa sam joj poslao poruku: "VOLIM TE. DOLAZIM SUTRA." I već sam bio u mislima s Gospodinom na misi u nedjelju ujutro.

A moj prijatelj, kojega sam pratio na paterovim predavanjima i koje ga sam gledao kraj sebe, VI

ŠE

MENE

NIJE

TREBAO.

O,

NAŠAO

JE
ON
PUNO
ISKRENIJEG
I
DRAŽEG
PRIJATELJA
OD
MENE.
GOSPODINA
ISUSA
KRISTA.

Sada Ga prepoznaje u skoro svim Biblijskim rečenicama, riječima svećenika, vjerskim knjigama, u njegovom životu. ON JE KONAČNO SUSREO GOSPODINA U SVOJ NJEGOVOJ PUNINI I TO SADA KADA MU ON NAJVIŠE TREBA.

I već mi je kazao da razmišlja kako da ponovno dođe u Tabor sa svojom suprugom i djetetom. A pokazao mi je i molitvenik kojega mu je njegovo dijete dalo prije nego je krenuo za Samobor. Reklo mu je: "TATA, UZMI OVAJ MOJ DA GA IMAŠ SA SOBOM." (sada mi idu suze)

O kolike milosti! Takve riječi od vlastitog djeteta kada ti je najteže u životu. To samo može biti po Božjem!

Rekao sam mu da neka samo slavi i zahvaljuje Gospodinu na toj milosti i tom svom djetetu. Jer to 12-godišnje dijete zna u kakvoj je tata sada borbi i bilo je po DUHU SVETOM I VLASTITOJ DJEČJOJ

LJUBAVI
NADAHNUTO
DA
POMOGNE
SVOJEM
TATI
U
BORBI
SA
ZLIM
DUHOM
POROKA.

DALO MU JE SVOJ MOLITVENIK.

HVALA TI GOSPODINE NA OVIM SUZAMA KOJE SADA PLAČEM.

A moj prijatelj tek je na početku svoje borbe s teškim porokom i jakim zlim duhom koji je u njemu. Neće to ići bez bolničkog liječenja. No, moj prijatelj je u pomoć pozvao onoga KOJI DOLAZI
PO
POZIVU
DA
SVEŽE
JAKOG

ZLOG
DUHA
KOJI
JE
U
MOJEM
PRIJATELJU,
IZBACI
GA
VAN
I
U
NJEMU
NASTANI
DUHA
SVETOGA.

Moj prijatelj je još uvijek zarobljen, zli duh se ne da tako lako. TRI GODINE JE ON SVIJAO GN
IJEZDO.
DOBRO
SE
ON
UKORIJENIO.
MOJ
PRIJATELJ
PROTIV
NJEGA
SAM
NEMA
NIKAKVE
ŠANSE.

Nije to ništa novo. Pa ni Adam ni Eva, prvi ljudi koje je Bog stvorio po svojoj volji, nisu imali
nikakve šanse protiv zla, koje se tada pokazalo u obliku zmije. Pa kako bi onda mi mali i grješni
ljudi iz toliko grješnih naraštaja imali danas sami šanse protiv zla koje isključivo smišlja kako da
nam napakosti i razori nas i naše najbliže te nam na kraju
UZME
DUŠU.

NO, S GOSPODINOM, TO JE DRUGA PRIČA. ZLO TU NEMA NIKAKVE ŠANSE.

**Zato, dragi moj prijatelju, BORI SE I MOLI. VRŠI GOSPODINOVU VOLJU. PATER LINIĆ TI
JE
REKAO
KAKO.
NO,
TI
SI
TAJ
KOJI
TREBAŠ
VRŠITI
GOSPODINOVU
VOLJU
ZA
TEBE.
NE
JA , NI
PATER
LINIĆ,
NI
TVOJE
DIJETE,
NI
NETKO
DRUGI.
TI,
DRAGI
MOJ
PRIJATELJU.
PATER
LINIĆ**

TI
JE
DAO
DA
PREPOZNAŠ
ŠTO
JE
GOSPODINOVA
VOLJA
ZA
TEBE.
DA
LI
SI
ZAPAMTIO?
ZNAM
DA
JESI.
ZATO
JU
VRŠI.
SJETI
SE
ŠTO
JE
PATER
LINIĆ
PRIČAO
O
IZGUBLJENOM
SINU.
TO
JE
ZA
TEBE
PRIČAO...
STANI ... RAZMISLI...

BOŽE, GOSPODINE NAŠ, BUDI OSLOMAC MOJEM DRAGOM PRIJATELJU KOJI TETUR
A PRE
MA T
EBI.
NE DAJ
GOSPODINE
DA
PADNE.
OLAKŠAJ
MU
TERET.
ON
TE
ZOVE.

BLAGOSLOVLJEN TI BOŽE U VIJEKE.